

ритѣ отъ врѣме на византийското владичество прѣзъ втората половина на XII в. Отъ македонскитѣ градове той е познавалъ между друго и Битоля (Butella), дѣто е отивалъ прѣзъ 1168 г. при византийския императоръ Мануила Комнинъ като пратеникъ на йерусалимския крѣстоноски кралъ Амалриха. Споредъ Вилхелма Тирски сѣрбитѣ населявали тогава сѣверо-западния дѣлъ на полуострова, между р. Сава и Адриатическо-море или, както е въ текста, между Далмация, Унгария и Илирия. Въ своята Historia, като говори за възстанието на сѣрбския народъ противъ Византия, Вилхелмъ Тирски казва: „Въ сжщото това врѣме императорътъ бѣше заетъ въ Сѣрбия, планинска страна, покрита съ гори и мжно достѣпна; тя е разположена между Далмация, Унгария и Илирикъ“ (*Detinebatur porro eo temporis articulo imperator in Servia quæ regio montosa et nemoribus obsita, difficiles habens aditus, inter Dalmatiam et Hungariam et Illyricum media jacet.* — *Guillelmi Tyrensis Historia rerum in partibus transmarinis gestarum, lib. XXI, cap. IV.*)

За българскитѣ пѣкъ прѣдѣли казва слѣднѣото: „Графътъ (Балдуинъ) послѣдва своитѣ войски и прѣмина прѣзъ рѣката (Сава) заедно съ князетѣ и съ народа, що бѣха останали при него; тѣ пристигнаха въ българския градъ Бѣлградъ, за който поменахме по-горѣ, и тамъ се установиха на лагеръ. Отъ тамъ като потеглиха обозитѣ и войскитѣ и като вървѣха прѣзъ българския лѣсъ и обширнитѣ гори, пристигнаха изпърво въ Нишъ, а сетнѣ въ Срѣдецъ (Стралица) Между другитѣ, българскитѣ варварски народъ, който бѣ дошълъ отъ сѣверъ, се спусналъ отъ Дунава дори до царския градъ (Цариградъ) и, като се прострѣлъ отъ Дунава до Адриатическото море, заелъ всичкитѣ области. Този народъ измѣнилъ названията и границитѣ на областитѣ въ тая широка земя, която се простира, както казватъ, до тридесетъ дня пѣтъ на дължъ и до десетъ дня и повече на ширъ. Тая страна наричатъ България“ (*Dux vero trajectas secutus expeditiones, in ulteriorem ripam, cum residuo principum et populi se contulit consequenter; veniensque ad Bellagradam¹⁾ Bulgariæ oppidum, de quo superius fecimus mentionem, ibi castrametatus est. Inde compositis sarcinis et legionibus ad iter expeditis, Bulgariæ*

¹⁾ Въ оригинала: Bellagravam.